

Advies over de omzetting van de herziene AVMD-richtlijn

Inleiding

Op 28 november 2018 werd de EU-Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten 2018/1808 gepubliceerd. De huidige AVMD-richtlijn dateert van 10 maart 2010. Sinds de aanneming van deze richtlijn in 2010 is het audiovisuele medialandschap ingrijpend veranderd, waardoor op Europees niveau is besloten om de richtlijn te herzien. Iedere lidstaat moet deze herziene richtlijn nu omzetten in nationale (of regionale) regelgeving. Dit moet ten laatste gebeuren in september 2020.

De Sectorraad Media geeft op eigen initiatief zijn visie op hoe deze omzetting op Vlaams niveau vorm zou kunnen krijgen. De leden hebben in een eerste fase acht thema's geïdentificeerd die relevant zijn in het kader van de omzetting van de richtlijn naar Vlaamse decreetgeving. Deze thema's zijn:

- Mediawijsheid
- Beroepsprocedure tegen beslissingen van de VRM
- Zelf- en coregulering
- Passende aandacht voor content van algemeen belang
- Regulering van videoplatformen
- Bescherming van minderjarigen
- Toegankelijkheid voor personen met een handicap
- Commerciële communicatie

Deze thema's zijn uitvoerig besproken op de maandelijkse plenaire vergaderingen van juni 2019 tot en met november 2019. Op de plenaire vergadering van 19 juni 2019 gaven Koen Desmaretz en Octavia Willaert, beleidsmedewerkers in het team Media en film binnen het Departement Cultuur, Jeugd en Media, een toelichting over de minimale omzetting van de herziene AVMD-richtlijn. Op basis hiervan komt de Sectorraad Media tot onderstaand advies. Over de diverse onderwerpen heen, vraagt de Sectorraad dat de Vlaamse Regering op geregelde tijdstippen nagaat of bijkomende regelgeving -zowel die van de Regering zelf als de mechanismen van zelf- en coregulering- de beleidsdoelstellingen schraagt.

Advies

1.1. Mediawijsheid

In de herziene richtlijn 2018/1808 staat in artikel 33 bis, 1. een nieuwe bepaling omtrent mediageletterdheid voor de lidstaten.

Artikel 33 bis, 1. *‘De lidstaten bevorderen en nemen maatregelen voor het ontwikkelen van de mediageletterdheid’.*

Decretale verankering

De eerste discussies rond de nood aan een beleid rond mediawijsheid startten ruim tien jaar geleden in het Vlaams Parlement, met o.a. een resolutie in 2008¹. De technologische vernieuwingen, actuele thema's, en beleidsdocumenten en wetgeving op zowel Europees als Vlaams niveau laten zien dat de relevantie van mediawijsheid steeds verder groeit. Het beleid hieromtrent is in Vlaanderen echter nog niet volgroeid en moet volgens de Sectorraad Media duurzaam verder gezet worden.

De huidige decretale basis in het jaarlijkse decreet houdende de (aanpassing van de) algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap is volgens de sectorraad echter te gering. Er worden op dit moment al verschillende projecten omtrent mediawijsheid gesubsidieerd, die door de geringe decretale basis kampen met een gebrek aan zekerheid op lange termijn. Dit is o.a. problematisch bij het vormen van een strategisch en personeelsbeleid. Om een duurzaam en efficiënt mediawijsheidsbeleid te garanderen op Vlaams niveau, is de Sectorraad Media daarom van mening dat het noodzakelijk is dit beleid decretaal te verankeren, al dan niet in het Mediadecreet. De nieuwe bepaling van de herziene richtlijn 2018/1808 voorziet volgens de sectorraad een duidelijke mogelijkheid en opportuniteit om dit bij de omzetting tot Vlaamse wetgeving te doen.

Het is belangrijk dat de mediasector bij de uitwerking hiervan betrokken blijft. Zo kan er gedacht worden aan het voorzien van projectmiddelen, waarin een samenwerking tussen de mediasector en de organisaties die actief zijn op het thema mediawijsheid wordt voorzien. Verder adviseert de sectorraad ook om projectmiddelen, zowel voor experimenten als voor opschaling van geslaagde experimenten, voor mediawijsheid in het Mediadecreet te voorzien.

Brede invulling

De brede invulling die er in Vlaanderen aan mediawijsheid wordt gegeven, moet voortgezet worden. Daarbij moeten thema's als sociale inclusie, online risico's, nieuws en informatie, en cultuureducatie en zaken rond het maken media aandacht blijven krijgen. Het is daarom belangrijk dat bij het uitwerken van het beleid, onder coördinatie van de minister van Media, ook andere sectoren zoals Onderwijs, Welzijn, Jeugd, Cultuur, Werk, Armoede, Gelijke kansen en Integratie worden betrokken.

1.2. Beroepsprocedure tegen beslissingen van de VRM

In de herziene richtlijn 2018/1808 worden een nieuwe overweging (55) en een nieuwe bepaling (o.a. artikel 30, lid 6) toegevoegd omtrent beroepsmechanismen en beroepsmogelijkheden.

¹ Vlaams Parlement: Resolutie betreffende de ondersteuning van de gamesector in Vlaanderen. 9 juli 2008: <https://www.vlaamsparlement.be/parlementaire-documenten/parlementaire-initiatieven/527558>

Overweging (55) *‘Er moeten op nationaal niveau doeltreffende beroepsmechanismen bestaan. De beroepsinstantie in kwestie moet onafhankelijk zijn van de betrokken partijen. Een dergelijke instantie kan een rechtbank zijn. De beroepsprocedure dient de verdeling van bevoegdheden binnen de nationale rechtsstelsels onverlet te laten’.*

Artikel 30, lid 6. *‘De lidstaten zorgen ervoor dat op nationaal niveau doeltreffende regelingen voor het instellen van beroep voorhanden zijn. Het beroepsorgaan, bijvoorbeeld een rechtbank, is onafhankelijk van de bij het beroep betrokken partijen’.*

Gebrek aan toetsing op inhoud

De Sectorraad Media meent dat de huidige beroepsmogelijkheid bij de Raad van State tegen beslissingen van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) ontoereikend is, daar deze zich richt op de vormelijke aspecten van de procedure en dus onvoldoende diepgaande inhoudelijke toetsing bevat. Het is van belang dat er een beroep mogelijk is op inhoudelijke gronden, waardoor principiële kwesties (zoals een specifieke interpretatie van een decreetsbepaling door de VRM) aangevochten kunnen worden.

De Sectorraad Media stelt vast dat er beroepshoven zijn waarbij deze inhoudelijke toetsing wel mogelijk is en adviseert daarom om één van deze hoven als beroepsorgaan aan te duiden voor de beslissingen van de VRM. De sectorraad is overtuigd dat het nieuwe artikel 30 van de herziene richtlijn 2018/1808 deze mogelijkheid biedt. Meer ten gronde pleit de Sectorraad Media om een verduidelijking van de bepalingen in het Mediadecreet door bijvoorbeeld het uitbreiden van de Memorie van Toelichting, zodat de wil van de wetgever helder wordt en verschillende interpretaties worden voorkomen.

1.3. Zelf- en coregulering

In de herziene richtlijn 2018/1808 staat in artikel 4bis, lid 1 een nieuwe bepaling omtrent zelf- en coregulering:

Artikel 4bis 1. *‘De lidstaten stimuleren het gebruik van coregulering en de bevordering van zelfregulering door middel van op nationaal niveau vastgestelde gedragscodes betreffende de door deze richtlijn gecoördineerde gebieden, voor zover hun rechtsstelsels dat toestaan’.*

Zelf- en coregulering als algemeen uitgangspunt

In zijn Memorandum 2019-2024 stelde de Sectorraad Media dat zelf- en coregulering volwaardig en positief deel moet uitmaken van de regelgevingsmix en telkens een optie moet blijven. Daarbij werd toen al gerefereerd naar de geboden ruimte die de nakende omzetting van de AVMD-richtlijn zou bieden op dit gebied. Deze ruimte wordt nu inderdaad geboden door de herziene richtlijn en derhalve adviseert de sectorraad om van deze mogelijkheid gebruik te maken om het stimuleren van zelf- en coregulering tot algemeen uitgangspunt te maken bij de omzetting van deze richtlijn.

In de mediasector zijn er al velerlei voorbeelden van goedwerkende zelf- of coregulering en zijn er reeds verschillende kwalitatieve bepalingen uit het Mediadecreet opgenomen in zelfregulerende codes. Om te garanderen dat ook in de toekomst op nieuwe terreinen en thema's deze regelgevingsmechanismen mogelijk zijn, adviseert de Sectorraad Media om het stimuleren van zelf- en coregulering als algemeen principe op te nemen in het Mediadecreet.

1.4. Passende aandacht Vlaamse content

In de herziene richtlijn 2018/1808 staat een nieuwe bepaling in artikel 7bis omtrent passende aandacht (in het Engels due prominence genoemd) van inhoud van algemeen belang:

Artikel 7bis: 'De lidstaten kunnen maatregelen nemen om passende aandacht voor audiovisuele mediadiensten van algemeen belang te waarborgen'.

Belang van passende aandacht

De Sectorraad Media vindt het voor de leefbaarheid van het Vlaamse ecosysteem en in het kader van mediapluralisme essentieel dat lokale Vlaamse content en omroepen vindbaar en toegankelijk blijven voor de kijker en hecht daarom belang aan het principe van passende aandacht. Dit is ook het geval in de huidige context van een toenemend aantal platformen voor het aanbieden van content, van vervagende scheidingslijnen tussen lineaire en niet-lineaire contentpresentatie, en van het (editoriaal dan wel algoritmisch gebaseerd) aanbevelen van content over zenders heen. De spelers die actief zijn op de Vlaamse mediamarkt zijn in principe elkaars partner in het vindbaar en toegankelijk maken van deze Vlaamse content en omroepen.

Verzekeren passende aandacht via samenwerking en zelfregulering

Een deel van de leden vindt dat deze passende aandacht vorm moet krijgen via samenwerking en zelfregulering. Deze leden refereren o.a. naar overweging 13 van richtlijn 2018/1808, waarin staat vermeld dat maatregelen ter verwezenlijking van doelen van algemeen belang in de opkomende sector van audiovisuele mediadiensten doeltreffender zijn als zij worden genomen met actieve steun van de aanbieders van de diensten zelf. Bovendien betwijfelen deze leden of het reguleren van andere partijen dan de omroepen zelf wel binnen de reikwijdte van de Richtlijn ligt.

Verzekeren passende aandacht via bijkomende regelgeving

Een ander deel van de leden meent dat er bijkomende regelgeving nodig is als vangnet om passende aandacht van Vlaamse omroepcontent te verzekeren in het geval zelfregulering en samenwerking niet effectief blijken. Dit deel van de leden verwijst naar de huidige discussies die over dit onderwerp aan de gang zijn tussen een aantal spelers in de markt, alsook naar internationale tendensen -zoals bijvoorbeeld de recente plannen omtrent passende aandacht van de Britse regulator Ofcom². Deze leden zijn van mening dat de herziene richtlijn wel genoeg ruimte geeft om bijkomende regelgeving te initiëren omtrent passende aandacht.

1.5. Regulering van videoplatformen

In de herziene richtlijn 2018/1808 staan nieuwe bepalingen (artikel 28ter en 28bis) omtrent het eerder nog niet behandelde thema videoplatforms. Ook geeft artikel 1, lid 1, abis) voor het eerst een definitie van de term 'videoplatformdienst'.

Artikel 1, lid 1, abis) „videoplatformdienst”: een dienst [...] indien het hoofddoel van de dienst of een daarvan losstaand gedeelte of een *essentiële functie* van de dienst bestaat in het aanbieden van programma's, door gebruikers gegenereerde video's, of beide, aan het algemene publiek, waarvoor de aanbieder van het videoplatform geen redactionele verantwoordelijkheid draagt [...].

² o.a. Ofcom: Review of prominence for public service broadcasting. 4 juli 2019:

<https://www.ofcom.org.uk/consultations-and-statements/category-1/epg-code-prominence-regime>

Artikel 28ter lid 1. [...] zorgen de lidstaten ervoor dat onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van videoplatforms passende maatregelen nemen om:

a) 'minderjarigen te beschermen tegen programma's, door gebruikers gegenereerde video's en audiovisuele commerciële communicatie die hun lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling kunnen aantasten';

b) 'het algemene publiek te beschermen tegen programma's, door gebruikers gegenereerde video's en audiovisuele commerciële communicatie die aanzetten tot geweld of haat jegens een groep personen of een lid van een groep, op een van de in artikel 21 van het Handvest genoemde gronden';

c) 'het algemene publiek te beschermen tegen programma's, door gebruikers gegenereerde video's en audiovisuele commerciële communicatie met inhoud waarvan de verspreiding een activiteit inhoudt die krachtens het Unierecht een misdrijf is'.

Artikel 28bis bevat enkele nieuwe bepalingen omtrent onder andere de vestigingscriteria, die de Sectorraad Media niet verder zal behandelen.

Definitie

De Sectorraad Media adviseert om de definitie van videoplatformdienst uit de herziene richtlijn 2018/1808 over te nemen in het Mediadecreet. Voor de concrete invulling van de term *essentiële functie* kijkt de sectorraad uit naar de verduidelijking die op dit moment door de Europese Commissie wordt uitgewerkt. Deze concretisering kan indien gewenst worden overgenomen in de Memorie van Toelichting.

Verantwoordelijkheden toegekend aan videoplatformen (art. 28ter)

De Sectorraad Media stelt voor om de genoemde voorbeelden van maatregelen en mechanismen in de herziene richtlijn 2018/1808, weergegeven in artikel 28ter lid 3, over te nemen in het Mediadecreet. Bij het vastleggen van sancties bij niet-naleving adviseert de sectorraad een spiegeling van de huidige sancties voor omroepen en dienstenverdelers op basis van het Mediadecreet.

De sectorraad meent verder dat, gezien de bijzondere draagwijdte van buitenlands aangemelde platformen in België, de VRM als doorgafluk naar andere Europese regulatoren moet fungeren om klachten over deze platformen door te geven. De sectorraad wijst er in dit verband overigens op dat voor grensoverschrijdende klachten over de inhoud van commerciële communicatie reeds een dergelijk systeem bestaat bij het onafhankelijk zelfregulerend orgaan van de reclamesector (Jury voor Ethische Praktijken inzake reclame (JEP)) en het Europese netwerk waar dit deel van uitmaakt (European Advertising Standards Alliance (EASA)).

1.6. Bescherming van minderjarigen

Artikel 6bis van de herziene richtlijn over de bescherming van minderjarigen is nieuw en vervangt artikelen 12 en 27 van de huidige richtlijn.

Artikel 6bis

1. 'De lidstaten nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de door onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten verstrekte audiovisuele mediadiensten die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen zouden kunnen aantasten, uitsluitend zodanig beschikbaar worden gesteld dat minderjarigen deze normaliter niet te horen of

te zien krijgen. Het kan hierbij onder meer gaan om selectie van de tijd van uitzending, instrumenten voor leeftijdscontrole of andere technische maatregelen [...].

2. [...]

3. De lidstaten zorgen ervoor dat aanbieders van mediadiensten voldoende informatie aan de kijkers verstrekken over inhoud die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten. Daartoe maken de aanbieders van mediadiensten gebruik van een systeem met de nadere omschrijving van het potentieel schadelijke karakter van de inhoud van een audiovisuele mediadienst. Voor de toepassing van dit lid worden de lidstaten aangemoedigd gebruik te maken van coregulering als bepaald in artikel 4 bis, lid 1.

4. De Commissie moedigt aanbieders van mediadiensten aan beste praktijken inzake gedragscodes op basis van coregulering uit te wisselen. Voor de toepassing van dit artikel kunnen de lidstaten en de Commissie zelfregulering door middel van de in artikel 4 bis, lid 2, bedoelde Uniegedragscodes stimuleren'

Bescherming via eenvormig classificatiesysteem

De Sectorraad Media stelt vast dat er in Vlaanderen reeds goed werkende systemen actief zijn op het gebied van de bescherming van minderjarigen. De leden adviseren om vanuit deze systemen na een grondige analyse, voorbereiding (o.a. kostprijsverdeling, uitvoerende actoren, praktische aspecten, etc.) en een voldoende lange overgangperiode, te komen tot een zo eenvormig mogelijk systeem dat actief is op alle audiovisuele mediavormen binnen Vlaanderen en zoveel mogelijk is afgestemd op de internationale context. Als dit leidt tot een aangepast classificatiesysteem, moet dit inspelen op de Vlaamse context en de noden van de Vlaamse markt. In dat geval is het ook noodzakelijk dat eventuele nieuwe aspecten duidelijk worden gecommuniceerd naar het publiek om de effectiviteit van het systeem te verzekeren.

Daarnaast beveelt de Sectorraad Media aan dat een classificatiesysteem wordt gecombineerd met een efficiënt systeem voor leeftijdscontrole, dat in samenwerking met de dienstenverdelers wordt ontwikkeld en op eenvoudige manier zou toelaten om potentieel schadelijke inhoud ontoegankelijk te maken voor (een deel van de) minderjarigen. De sectorraad geeft hierbij de voorkeur aan een in zelf- of coregulering uitgewerkte implementatie.

Zelfregulering via gedragscodes en Belgian Pledge

Daarnaast wordt in artikel 9, lid 4 (alsook in art 28ter, lid 2 *in fine*) in het kader van bescherming van minderjarigen gesproken over het stimuleren van co- en zelfregulering bij audiovisuele commerciële communicatie (ACC) voor kinderen.

Artikel 9, lid 4 'De lidstaten moedigen het gebruik van coregulering en het stimuleren van zelfregulering aan middels gedragscodes [...] ten aanzien van ongeschikte audiovisuele commerciële communicatie die kinderprogramma's vergezelt of daarvan deel uitmaakt, voor voedingsmiddelen en dranken die voedingsstoffen en andere stoffen met nutritionele en fysiologische effecten bevatten[...] waarvan een buitensporig gebruik in het algehele voedingspatroon niet aanbevolen is.

Met die codes wordt beoogd de blootstelling van kinderen aan audiovisuele commerciële communicatie over dergelijke voedingsmiddelen en dranken daadwerkelijk te verminderen. Met die codes wordt er tevens voor gezorgd dat audiovisuele commerciële communicatie de positieve kwaliteit van dergelijke voedingsmiddelen en dranken niet benadrukt.'

De Sectorraad Media stelt vast dat er voor de bescherming van kinderen in het kader van reclame al zelfregulerende initiatieven aanwezig zijn op Vlaams en Belgisch niveau, namelijk de gedragscode voor kinderreclame en de Belgian Pledge. Deze huidige codes dekken reeds de bijkomende

verplichtingen vanuit de herziene richtlijn. Mochten er in de toekomst toch bijkomende maatregelen komen, worden deze best opgenomen binnen de al bestaande initiatieven.

1.7. Toegankelijkheid voor personen met een handicap

Artikel 7 bevat na in de herziene richtlijn 2018/1808 nieuwe bepalingen omtrent toegankelijkheid voor personen met een handicap.

Artikel 7

- 1. De lidstaten zorgen er onverwijld voor dat de diensten die door onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten worden geboden, door middel van evenredige maatregelen voortdurend en in toenemende mate toegankelijker worden gemaakt voor personen met een handicap.*
- 2. De lidstaten zorgen ervoor dat aanbieders van mediadiensten op regelmatige basis bij de nationale regulerende instanties of organen verslag uitbrengen over de uitvoering van de maatregelen als bedoeld in lid 1. [...]*
- 3. De lidstaten moedigen aanbieders van mediadiensten aan om actieplannen voor toegankelijkheid te ontwikkelen in verband met het voortdurend en in toenemende mate toegankelijker maken van hun diensten voor personen met een handicap. [...]*
- 4. Elke lidstaat wijst een enkel, gemakkelijk toegankelijk, ook voor personen met een handicap, en openbaar beschikbaar onlinecontactpunt aan om informatie te verstrekken en klachten te ontvangen betreffende toegankelijkheidskwesties als bedoeld in dit artikel.*
- 5. De lidstaten zorgen ervoor dat noodinformatie, met inbegrip van openbare mededelingen en aankondigingen bij natuurrampen, die via audiovisuele mediadiensten beschikbaar wordt gesteld aan het publiek, wordt verstrekt op een wijze die toegankelijk is voor personen met een handicap'.*

Vlaanderen voldoet aan verplichtingen herziene richtlijn

De richtlijn 2018/1808 strekt ertoe om maatregelen binnen Europa te harmoniseren. In België worden er in de mediasector reeds veel inspanningen gedaan op dit gebied. Ook bevat het Mediadecreet al enkele verplichtingen in het kader van toegankelijkheid. Door deze aanwezige inspanningen is het volgens de Sectorraad Media niet opportuun om op basis van de nieuwe richtlijn bijkomende verplichtingen op te leggen.

Uiteraard is er wel steeds ruimte voor verbetering, zoals bijvoorbeeld op het gebied van toegankelijkheid voor mensen met een motorische beperking. Bij een eventuele verdergaande uitwerking vraagt de sectorraad wel aandacht te hebben voor de kostprijs van deze systemen.

Voor de uitwerking van een online contactpunt wijst de Sectorraad Media op een aantal mogelijkheden. Zo is er bijvoorbeeld de huidige Vlaamse Ombudsdienst (1700), een algemeen contactpunt voor klachten met betrekking tot de Vlaamse overheid en discriminatie. Daarnaast kan ook worden gedacht aan de aanstelling van een toegankelijkheidsambtenaar. Een derde optie is het onderbrengen van deze functie binnen de VRM.

1.8. Commerciële communicatie

Artikel 10 en artikel 23 worden in de herziene richtlijn 2018/1808 gewijzigd. Via het gewijzigde artikel 23 krijgen televisieomroepen meer flexibiliteit op het gebied van het aandeel televisiereclame- en telewinkelspots. Het gewijzigde artikel 10 vermeldt o.a. uitdrukkelijk dat lidstaten de sponsoring van kinderprogramma's kunnen verbieden.

Artikel 23, lid 1. *‘Het aandeel televisiereclame- en telewinkelspots bedraagt tussen 6.00 uur en 18.00 uur niet meer dan 20 % van dat tijdvak. Het aandeel televisiereclame- en telewinkelspots bedraagt tussen 18.00 uur en 24.00 uur niet meer dan 20 % van dat tijdvak’.*

Artikel 10, lid 4. *‘Nieuws- en actualiteitenprogramma's mogen niet worden gesponsord. De lidstaten kunnen de sponsoring van kinderprogramma's verbieden. De lidstaten mogen het tonen van een logo van een sponsor tijdens kinderprogramma's, documentaires en religieuze programma's verbieden’.*

Benutten van doelstelling flexibilisering

De herziene richtlijn 2018/1808 heeft opnieuw de doelstelling³ om regelgeving op het gebied van commerciële communicatie te flexibiliseren. De Sectorraad Media meent dat de omroepen in Vlaanderen niet de mogelijkheid hebben gekregen om deze gecreëerde flexibiliteit volledig te kunnen benutten, o.a. door een strengere interpretatie van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Dat de herziene richtlijn de doelstelling van flexibilisering doortrekt wordt duidelijk in overweging 32: *“De markt voor televisieomroepdiensten heeft een ontwikkeling doorgemaakt en er is derhalve behoefte aan meer flexibiliteit”*. Dit uit zich bijvoorbeeld in de versoepeling van het aandeel televisiereclame- en telewinkelspots in art. 23, lid 1, waarin de huidige limiet van twaalf minuten reclame per uur wordt losgelaten. De Sectorraad Media juicht de nieuwe voorstellen tot liberalisering toe, maar wil vooral wijzen op de juiste (en dus flexibele) interpretatie van de nog altijd bestaande concepten, bijvoorbeeld op het gebied van sponsoring, productplaatsing en herkenbaarheid van reclame. De Sectorraad Media pleit daarom opnieuw om een verduidelijking van de bepalingen omtrent deze thema's door het uitbreiden van de Memorie van Toelichting bij het Mediadecreet, zodat de wil van de wetgever en de doelstelling van flexibilisering helder worden en verschillende interpretaties worden voorkomen.

Met betrekking tot de regelgeving voor commerciële communicatie ten aanzien van kinderen stelt de Sectorraad Media momenteel geen problemen vast en is er dus geen nood tot wijzigingen aan het Mediadecreet.

Namens de Sectorraad Media,

Simon Delaere, voorzitter

Valerie Verdoodt, ondervoorzitter

Maarten Koolen, secretaris

Hanne Schuermans, secretaris

³ Ook de huidige richtlijn heeft als doelstelling om regelgeving op het gebied van commerciële communicatie te flexibiliseren. Zie Overweging 81 Richtlijn 2010/13u: *‘Commerciële en technologische ontwikkelingen geven gebruikers meer keuzemogelijkheden en verantwoordelijkheid bij de omgang met audiovisuele mediadiensten. Teneinde in de juiste verhouding tot de doelstellingen van algemeen belang te blijven staan, dient de regelgeving een zekere mate van flexibiliteit toe te laten ten aanzien van televisieomroep’.*